

Forgatókönyv nélkül

Ez egy film. Tudom, ezt teljes badarságnak hangzik. De engedd meg kedves olvasóm, hogy elmagyarázzam! Mert az életünk,- a tiéd, pont mint az enyém, vagy bárki másé- egy film. Itt te vagy a rendező és főszereplő is. Te rendezed, alakítod, formálsz. A környezeted a díszlet. Az emberek az utcán, statiszták. Persze nekik te is csak egy statisztika vagy.

Ha úgy nézzük, egymás filmjében szerepelünk. Te az enyémben, én a tiédben. Néha mellékszereplőkké válhatunk egymás filmjében. Én besétálhatok az egyik jelenetedbe, ezzel felkavarhatom a történeted. De ez fordítva is így van! Ez így jó! Hiszen, elég unalmas lenne, ha nem történne semmi. Akkor mi lenne ennek a filmnek a lényege? Egy jó film tele van csavarokkal, fordulatokkal, meg kell kavarni a történeteinket, hogy izgalmas legyen. Fontos, hogy a néző, ne akarjon ki menni a filmteremből! Ugyan nem tudhatod, ki nézi a vetítést, de az is nagyon fontos hogy te élvezd! Számodra is érdekesnek, viccesnek, romantikusnak, drámainak vagy egészen szomorúnak kell lennie. Ezek egy valós filmvászonon együtt nem mutatnának jól. De ez a tiéd! És neked sok mindent kell érezned, hogy izgalmas történetet tudj írni. Ugyan akkor azt se tudhatod, hogy a következő napon hogy ébredsz fel. Minden reggel, te indítod, majd este te zársz le egy jelenetet. Vannak egészen boldog jelenetek, vagy szomorúak. Néha magad is megleped egyik- másik jelenettel. Ez a film, a kamerák előtt íródik. Betűről-betűre, szóról-szóra. A cselekedeteid te irányítod, a szöveggékönyvet nem kell betanulnod előző este, hogy amikor reggel felkelsz, minden flottul menjen!

Nincs szöveggékönyv se. A karaktered te alakítod. Te megteheted, hogy változtatsz magadon. Lehetsz barna hajúból, szőke, vagy egészen merész kék hajú is. A tested is formálhatod, itt senki nem várja el a „bomba” alakot. Nem szabja meg senki, hogy nézz ki. Neked kell jól érezned magad, hisz ez a te alkotásod! Nem várják el, hogy extrém idő alatt szedj fel tíz kilót, vagy adj le húszat. A rendeződ, te magad vagy!

De mi van akkor, ha azt érzed, hogy a filmed elakadt? Hogy a kamera leállt, a díszlet leomlott, és a forgató csoport haza ment? Nem kell aggódni! Minden filmben vannak ilyen pillanatok. Ezek nem hibák, hanem a történet részei. A legnagyobb szuperhősök is megínognak, mielőtt úrra felemelkednének. A fájdalomból erőt merítesz, a hibákból tanulsz. És ha kell, új jelenetet írhatasz, új szereplőket vehetsz be, vagy írhatasz ki. De a helyszínt is megváltoztathatod. Ez a te filmed, a te szabályaid. És tudod mi a legszebb ebben a filmben? Hogy nincs újrafelvétel, vagy vágásgomb. Amit ma átélisz, örökre a történeted része marad. Sajnos nem lehet „később jobban csinálni”, mert a pillanat most van! Ez egyszerre rémisztő és felemelő érzés. Ez a felelősség, de szabadságot is ad! Ne próbálj lemásolni mások filmjeit! Azt egy stúdió sem szereti! Te se szeretnéd. Lehet mások filmje látványosabb, de az nem a tiéd. A tiéd lehet csendes, színes, vagy fekete-fehér. Vagy ha úgy tetszik, ez lehet mind. Ha szomorú dolog történik, az lehet fekete-fehér. A boldog pillanatok lehetnek hangosak. A színek is kiabálhatnak, lehet zajos. Vagy lehet egy nyugodt csendes jelenet, ami csak a tiéd. Halvány színekkel és fényekkel. Ezek mind igaziak. És ez a lényeg.

Nem kell tudnod, hogy merre tart a történeted! Néha elég, ha lépsz egyet előre. Egy apró döntés, vagy egy kimondott szó is lehet, sorsfordító csak te még azt nem tudod. Lehet,

akkor kezdődik az a jelenet amire mindig is vágytál. Csak idő kell, mert az idő sok mindenre képes.

Engedd meg kedves olvasóm, hogy erre hozhassak egy személyes példát! Négy évvel ezelőtt kaptam egy lehetőséget az élettől. Amikor egy olyan választás elé álltam, ami nagyon nehéz volt. De erre a lehetőségre én nemet mondtam. És nagyon jól tettem! Ha akkor azt elfogadom, sok-sok jó emberrel nem találkozhattam volna. Ezek az emberek, most az én filmem „mellékszereplői”. És nagyon örülök neki. Nem azt akarom ezzel mondani, hogy ha igent mondok nem találkozhattam volna másokkal, de ez így pont passzol a történetembe.

Nézhetjük úgy is, az életet, mint egy Road Movie! Néha el kell indulnunk, úgy hogy nem, tudjuk hova tartunk. Az utazástól lesz érdekes egy ilyen film, nem a cél miatt. Azt is el kell fogadni, hogy néha lesznek kerülő utak! Lehet, egyszer eltévedsz, vagy zsákutcába kerülsz. De nem kell megrémülni! Kalibráld újra a GPS-t. De fontos hogy ne ragaszkodj az útitervedhez túlságosan! Ne félj letérni a főútról! Engedd, hogy mások is beszálljanak melléd. Mindig lesznek utasok melletted, vigyázz rájuk, de ha menni akarnak, engedd, had menjenek. Nekik is forgatni kell a saját filmjüket! És ne feledd, hogy ki kell nézni az ablakon! Ne csak haladj, hanem élvezd is az utat! Azok a tájak ahol végig haladsz, lehet, soha nem jönnek veled szembe. Élvezd ki!

De ha te jobban szereted a romantikus filmeket, a tiéd, lehet az is! Te választhatod ki a műfajt is! Itt se keresd a tökéletes jelenetet, teremtsd meg! A legszebb pillanatok nem ott születnek, ahol minden csillog. Hanem ott ahol két ember képes egyszerre letenni a páncéljait. Tudd, hogy vannak szerelmek, amik nem kiabálnak! Csak csendben, óvatosan megérkeznek. Akkor, amikor te magad se szeretnéd. Mert a romantika sem mindig szenvedély, néha figyelem! Amikor a kezed után nyúl, amikor fázol. Megjegyzi, hogy iszod a kávéd. Tudja, mikor kell csendbe maradni. És pontosan tudja, mikor kell kimondani: „Maradj még!” A legnagyobb vallomások, ugyanakkor nem mindig szavak. Néha csak egy mozdulat! Itt nem a szavak hang ereje számít, hanem a pillanat. Itt tudni kell: ez nem szerep, ez őszinte.

Vannak könnyed, játékos pillanatok is az életben, úgy, mint egy vígjátékban. Nem szabad mindent túl komolyan venni. Akkor nagyon hamar lapos lesz a történet! Fontos, ha elrontasz valamit, ne csinálj belőle problémát. Állj, meg és csak nevesd ki. Egy elhibázott mondat, egy kínos csend vagy egy félre értett üzenet. Ezek nem bukások! Akkor lehet annak gondoltad, de ha majd évek múlva vissza gondolsz, akkor könnyesre fogod magad nevetni. Itt ebben a műfajban, fontosak a barátok! Minden vígjátékban van egy barát, aki a legrosszabb tanácsot adja, de a végén neki lesz igaza! Őt meg kell tartani! Nem a logikája, hanem a szíve miatt. Ő lesz az, aki felvidít akkor is amikor te már a stáblistát írnád. És ezekben a filmekben valamiért fontos a zene is. Táncolj a konyhában, énekelj egyedül az autóban. Itt ne a hangod számít, hanem az hogy te élvezed! A filmeket pedig élvezni kell! Nem kell mindig irányítanod! Egy jó vígjátékban a legviccesebb dolgok akkor történnek, amikor minden szét esik. Meg kell történniük. Rendezetlenül, tökéletlenül. És ne felejtsd! Ha valaki nem nevet a poénokon, az ne a te filmed szereplője. A te filmed rólad szól, és ha te nevetsz, mások is csatlakoznak majd hozzád!

És ennek a fordítottja is ott van mindenki filmjében. A dráma. Itt a csendek, hangosabbak a szavaknál, és minden gesztusnak súlya van. A dráma nem mindig ad magyarázatot. Vannak, akik jönnek, felforgatnak mindent és elmennek. Te pedig csak ülsz a jelenet romjai között és nem érted mi történt. Fontos tudnod, hogy a csönd is dialógus! Egy tekintet, amit nem viszonzol. Egy mondat, amit majdnem kimondasz vagy egy üzenet, amit megírsz, de végül nem küldöd el. Néha ezek a jelenetek mondanak el mindent. És a fájdalom sem a történet vége- ez csak forduló pont. A szereplők megtörnek, de később tovább mozdulnak előre. Nem ugyan azzal a lendülettel és hittel, de mennek tovább. Nem állhat meg a film! És ez az igazi bátorság!

De én azt gondolom, hogy a legközelebbi műfaj az élethez a coming-of-age filmek állnak. Itt az a lényeg, hogy nem egyetlen nagydolog történik, hanem pici, apró, elsőnek jelentéktelen dolgok. És az út közben felnősz, úgy hogy észre se veszed. Lesznek és voltak olyan pillanatok, amikor rájössz, nem mindenki jön veled tovább. Az az egy barátod gyerekként, akivel olyan sok mindent megosztottál, A tanár, aki hitt benned! A hely, amit otthonnak hívtál. Ezek sajnos nem mindig maradnak. Felnőni nem azt jelenti, hogy már nem félsz. Hanem hogy akkor is tovább mész, amikor rettegsz. Kimondasz dolgokat, amiket régen nem mertél. Nem keresel mindenre választ, de nem félsz kérdezni se. És egy ponton rá jössz, nem kell mindig különlegesnek lenned. Elég, ha igazi vagy. Nem játszol meg szerepeket. Kellenek olyan jelenetek, amiket senki más nem lát, csak te! Ahogy egyedül ülsz egy padon, és rá jössz: nem akarod már vissza tekerni az időt. Mert minden furcsa, kusza, nehéz és szép dolog kellett ahhoz, hogy most ott tarts ahol vagy! És csak szólok! Végül nincs nagy befejezés! Nincs zene, nincs stáblista! Csak egy új nap, egy új döntés.

Kedves Olvasóm! Ha idáig eljutottál, akkor valószínűleg már te is rájöttél: az élet nem egyetlen műfajban játszódik! Néha egy vígjáték, ahol saját magunkon kell tudni nevetni. Néha dráma, ahol a csend hangosabb száz szónál is. És ha őszinte akarok lenni, nem tudom hol tartok a saját filmemben. De lehet, te sem tudod! Lehet, épp most válsz a saját filmed főszereplőjévé, vagy húzódsz inkább háttérbe. Vagy most tanulod, hogy legyél saját életed rendezője. Nem baj, ha keresed a képeid. Nem baj, ha vannak jelenetek, amiket szívesen ki vágnál. A lényeg hogy mersz tovább haladni, képkockáról- képkockára. A filmed nem attól lesz jó, hogy tökéletesen van megvágva. Hanem attól, hogy valódi. Hogy van benne zűrzavar, nevetés, lemondás és újra kezdés. És hogy te vagy benne a főszereplő.

Akárhogy is folytatódjon a film, merj szerepelni benne! Ezt te írod meg. És ha majd vége lesz, és megnézed, örülj, hogy semmit nem vágtál ki belőle!